

понеже не им е възможно да я вземат обратно един от смелчаците я застрелва. Идва змеят и като вижда със всичка сила предизвиква наводненията. И когато иди наводнението да спре, намерили момата тука в селото. Змеят я донесъл и я пуснал тука."⁷

Повсеместно разпространеният в българския фолклор мотив- змей грабва мома от хорото и я отвежда в пещерата си за своя жена, в случая е подчинен на идеята за мотивацията на събитието в контекста на динамичното съществуване на селището и усвояването на пространството.

Горният пласт на този сюжет се съотнася конкретно с пороя и съсипването на селището като факт от неговата история. А под този пласт са знаците на наследените механизми за усвояването на пространството и превръщането му в културно. Тук те са "регламентирани" чрез "змейнова женитба" и разтурянето й- възстановяване на нормата- момата при хората, макар и мъртва, и пороят спира, а причинителят му се завръща в "своето" пространство- гората.

Сетнешната динамика в утвърждаването на селищното пространство на това селище е мотивирана чрез предание за възобновяването му. Дошлите от Македонския край или от "Месембрия" скотовъдци да търсят паша за добитъка, "кондисали" в местността Димова ливада, но орли им крадяли агнетата. Двама смелчаци ги проследяват, за да видят "къде им е мястото" и намират останки от селище. Акцент в преданието е "Намират хубавото място, като намират леговището на орлите, къде им са орлетата."⁸ И следващият акцент в историята на "ставането" на селището и усвояването на пространството е мотивиран чрез продуциращата функция на представителите на природата- орлите завеждат овчарите при изоставеното селище.

Съзнателно отделих повече внимание на ситуацията около с. Козарево, защото тя е нагледен пример за осмислянето и интерпретацията на конкретните факти във фолклорната история и съхраняването на историческа информация чрез принципите на задължителна мотивация на фолклорното мислене и неговата ценностна система. Историчността във фолклорното знание не е последователен низ от събития. По- скоро тя е отношение към случилото се и случващото се, което оценъчно нюансира възпроизвежданата информация, а това от своя страна поражда определена условност спрямо достоверността й. Но предвид обстоятелството, че фолклорната история представлява в голяма степен динамичен спектър от местно знание, конструирано в контекста на етническата история е сигурно, че тя